

Lovforslaget gik ud paa, at der skulde nedsættes en Kommission paa 20 Medlemmer med den *Opgave* »at undersøge og overveje samtlige Spørgsmaal af Betydning for Grønland og dens Befolkning«. Kommissionen skulde afgive Betynkning til Statsministeren angaaende de Foranstaltninger, den mente burde gennemføres. — Om Kommissionens *Sammensætning* bestemtes det, at Formanden skulde udpeges af Kongen og de øvrige 19 Medlemmer vælges paa følgende Maade: 2 af hvert af de grønlandske Landsraad, 5 af Statsministeren, 1 af Kirkeministeren, 1 af Undervisningsministeren og 8 af Rigsdagen efter Reglerne i Grundlovens § 45.

I sin Forelæggelsestale udtalte *Ordføreren for Forslagsstillerne* (Hendriksen) som sin Opfattelse, at den herskende Uro og Usikkerhed omkring grønlandske Spørgsmaal sikkert i ikke ringe Grad skyldtes Ukendskab til Grønland og grønlandske Forhold, og dette Ukendskab skyldtes atter manglende Oplysning. Det vilde derfor være af stor Betydning at faa belyst de mineralogiske Muligheder og Mulighederne for en Forøgelse af Fiskeriet, ligeledes forskellige indre grønlandske Forhold, f. Eks. Skolespørgsmaalet, Sprogspørgsmaalet og den sociale Tilstand. Ogsaa Grønlands Styrelse og Grønlands Handels Forhold burde gøres til Genstand for Behandling i Kommissionen, endvidere — og ikke mindst — Forholdet mellem Færøerne og Grønland.

Statsministeren forstod godt, at der i Rigsdagen kunde være Trang til Oplysning om de faktiske Forhold i Grønland, og han vilde særdeles gerne medvirke til Udbredelse af saadanne Oplysninger, men han tvivlede om, at en Kommission var paa krævet i dette Øjemed. Statsministeren pegede paa, at Kommissionens Opgave var meget vidtspændende, og at en lang Række Spørgsmaal maatte klarlægges i hvert Fald for Kommissionens ikke-grønlandskyndige Medlemmer, inden disse kunde danne sig en virkelig Mening om Tingene. Endvidere gjorde Statsministeren opmærksom paa, at Rigsdagen dog siden 1925 havde haft betragtelig Adgang til at holde sig underrettet om alle grønlandske Anliggender gennem det staaende Grønlandsudvalg. Ministeren fremhævede tillige, at der f. Eks. med Hensyn til Grønlands mineralogiske Muligheder baade var foretaget en Række Undersøgelser gennem Tiderne, og at disse Undersøgelser sikkert vilde kræve Aar endnu, inden man var færdig. Lignende Forhold gjorde sig gældende med Hensyn til Fiskeriet. I øvrigt var Statsministeren enig med Ordføreren for Forslagsstillerne i, at det vilde være formaalstjenligt at underkaste Sagen Udvalgsbehandling.